

[Socialministeren.]

fastsat invaliditetsgraden til mindst den i lovforslaget nævnte størrelse: 25 pct. Det er jo som bekendt minimumsstørrelsen.

Jeg takker i øvrigt udvalget for dets arbejde.

Ragnhild Andersen: Jeg takker den højt-ærede minister for besvarelsen af mine spørgsmål. Hvad det første spørgsmål angår, forstår jeg altså på ministeren, at det er fra ansøgningens dato, der vil blive regnet med tilkendelse af invaliditets-erstatning, og ikke fra den dato, da ulykkesforsikringsdirektoratet træffer sin afgørelse. Det er jeg tilfreds med.

Hvad det andet spørgsmål angår, forstod jeg derimod ikke helt ministeren. Ministeren svarede, at de pågældende ville komme med, hvis invaliditetsgraden var mindst 25 pct. Men mit spørgsmål gik ud på, om den gruppe, der kom hjem som stærkt invalideret, som senere blev revalideret, men som er hæmmet af at have været gennem en lang periode med tuberkulose, idet disse mennesker har været 50 pct. eller over 50 pct. invalideret, ikke også kommer med. Der findes folk, som i øjeblikket går lige på randen af et nyt sammenbrud, kan man godt sige. Og hvorfor? Fordi det ikke er raske mennesker, men mennesker, som har søgt at klare sig. Derfor vil jeg gerne have bekræftet, om de er med. Jeg har forstået affattelsen af § 2, stk. 3, således, at de er med, men jeg er ikke sikker i min sag, og det er derfor, jeg gerne vil have det på det rene.

Til slut vil jeg blot sige, at vi beder om afstemning vedrørende ændringsforslag nr. 1. Vi vil stemme imod, fordi vi finder, at man øver uret mod de såkaldt „asociale“. Det var jo ikke tyskernes sag at dømme i de spørgsmål; mange hæderlige mennesker kom ind under denne betegnelse, blev sendt til Tyskland og fik deres helbred ødelagt for livstid. Dem skal man ikke træde på i dag; de er blevet lige så groft mishandlet af tyskerne som andre.

Socialministeren (Bomholt): Nu forstår jeg det ærede medlem. Der kan tænkes tilfælde, hvor den pågældende er startet med en ret høj invaliditetsgrad, men hvor

der har fundet revalidering sted, hvorved han er kommet ned under 25 pct. invaliditet, og i så fald skulle han falde uden for loven. Men netop i erkendelse af, at vi her står over for tvivlstilfælde, har man indsat slutsummen, de 2,5 mill. kr., og i alle tilfælde, hvor der med nogen rimelighed kan rejses tvivl, må der ske en retsindig afgørelse med hensyn til anvendelsen af denne sum.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 108 stemmer mod 4; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3, § 2 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 4, § 3, således ændret, ændringsforslagene nr. 5 og 6, § 4, således ændret, § 5, ændringsforslag nr. 7, § 6, således ændret, § 7, ændringsforslag nr. 8, § 8, således ændret, § 9, ændringsforslagene nr. 9 og 10, § 10, således ændret, § 11, ændringsforslag nr. 11, § 12, således ændret, ændringsforslag nr. 12, § 13, således ændret, og §§ 14-20

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af „Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd“ og „Statens teknisk-videnskabelige fond“.

(Første behandling findes i tidenden sp. 73, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1487).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kolbjørn: Der har i det nedsatte udvalg været almindelig enighed om nødvendigheden af at fremme den teknisk-videnskabelige forskning mest muligt. Udvalgets forhandlinger har først og fremmest drejet sig om at finde frem til en reorganisation af forskningsrådet, som sikrer, at alle vigtige arbejdsområder og -interesser bliver repræsenteret, uden at apparatet bliver for omfattende og tungt. Derudover har man søgt at præcisere rådets opgave noget stærkere og skabe kontakt med de højere læreanstalter. Efter flere samråd med den højtærede statsminister er der opnået enighed om de af denne stillede ændringsforslag.

Herefter skal forskningsrådet bestå af 13 medlemmer, medens det oprindeligt var tænkt begrænset til 11. Det foreslås, at ud over Industrirådet, Landbrugsrådet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd skal Dansk Ingeniørforening og Håndværksrådet indstille hver 1 medlem; det forudsættes, at den af Håndværksrådet indstillede skal have særlig indsigt i byggeri. Endvidere foreslås, at Akademiet for de tekniske Videnskaber skal indstille 2 medlemmer af rådet, medens der i forslaget var tillagt akademiet ret til at vælge 5. Om de sidste 3 medlemmer fastsættes det i ændringsforslaget, at statsministeren ud over de således indstillede og statens direkte repræsentanter som medlemmer skal beskikke tre aktive forskere med indsigt i forskningsområder, der ikke i øvrigt er repræsenteret i rådet.

Herudover går ændringsforslagene ud på at fastslå, at statsministeren med hensyn til udformningen af nærmere regler for „Statens teknisk-videnskabelige fond“s bestyrelse og virksomhed skal indhente erklæring fra de pågældende højere læreanstalter. Der skulle således åbnes mulighed for, at de læreanstalter, som til enhver tid driver den i loven omhandlede forskning, kan få lejlighed til at udtale sig om disse spørgsmål.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag.

Axel Kristensen: Allerede ved første behandling gjorde jeg på mit partis vegne opmærksom på, at her forelå et vigtigt problem, der burde løses, og jeg vil gerne personligt takke den højtærede statsminister for den forhandlingsvilje, han har vist for at nå til enighed.

Det væsentlige, der er sket, er, at i forskningsrådet bliver erhvervene stærkere repræsenteret, end de var før, således at der kan blive et samarbejde mellem staten og erhvervslivet om opgaverne. Jeg må måske have lov til at understrege, at de tre aktive forskere, som statsministeren skal udpege, skal have indsigt i forskningsområder, der ikke i øvrigt er repræsenteret. Det lægger jeg vægt på, for ellers kunne man risikere, at man ikke fik en fuldgyldig repræsentation.

Endelig vil jeg gerne understrege, at den fond, man også lovgiver om her, vil få til opgave at understøtte den frie forskning, hvorimod forskningsrådets opgave i højere grad bliver at arbejde med målforskning. Jeg mener, at den fordeling, der her har fundet sted, er meget gunstig.

Sluttelig skal jeg pege på, at der i betænkningen står, at for så vidt DTO, Dansk Teknisk Oplysningstjeneste, i væsentligst grad skal leve på det offentliges midler, vil den blive henlagt under forskningsrådet. Jeg mener, at hermed giver man forskningsrådet et grundlag for dets arbejde, som er væsentligt, og på mit partis vegne skal jeg anbefale at stemme for lovforslaget.

Fanger: Jeg kan tilslutte mig de ændringsforslag, der er opnået enighed om i udvalget, og jeg vil gerne udtale håbet om, at rådet vil formå at følge den tekniske forskning med henblik på at fremme og samordne den danske indsats på disse områder til gavn for erhvervslivet og hermed for hele samfundet. Det gælder nu om inden for de forholdsvis beskedne midler, der kan stilles til rådighed, at opstille en prioritetsorden eller en rangfølge, efter hvilken opgaverne tages op. På et møde i Dansk Ingeniørforening blev det bl. a. udtalt, at enten får Risø for meget, eller også får den øvrige forskning i Danmark for lidt. Det er en udtalelse, som jeg kan tilslutte mig. Måske burde folketinget udarbejde et forskningsbudget, inden for hvis rammer forsk-

[Fanger.]

ningsrådet kunne give råd om, hvilke investeringer der burde komme i første række.

Jeg vil ønske det kommende forskningsråd held og lykke med arbejdet.

Helge Larsen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for ændringerne, som jeg tror vil bidrage til, at forskningsrådet vil kunne løse sin opgave på fortræffelig måde.

Ayoë Herbøl: Da det ærede medlem hr. Sandau ikke kan være til stede, skal jeg på retsforbundets vegne anbefale lovforslaget.

Statsministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalget, fordi der er opnået enighed om at gennemføre lovforslaget, ganske vist med en række ændringer, men dem er vi også enige om.

Ændringerne går først og fremmest ud på, at forskningsrådet får en noget anden sammensætning end oprindeligt foreslået, og endvidere på en lidt stærkere understregning såvel i lovforslaget som i bemærkningerne — nu sidst nævnt af det ærede medlem hr. Axel Kristensen — af forskellen mellem opgaverne for det teknisk-videnskabelige forskningsråd og de ting, „Statens teknisk-videnskabelige fond“ skal støtte.

Det ærede medlem hr. Fanger citerede en bemærkning om, at enten fik Risø for meget eller den øvrige forskning for lidt, og sagde, at han var enig heri. Det kan jeg også være, hvis det skal forstås derhen, at den øvrige forskning får for lidt, og jeg håber, at gennemførelsen af lovforslaget vil bøde på dette forhold.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 1 udgår, ændringsforslagene nr. 2 og 3, § 2, således ændret, ændringsforslagene nr. 4 og 5, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 5, således ændret, ændringsforslagene nr. 8 og 9, § 6, således ændret, ændringsforslagene nr. 10 og 11 og § 7, således ændret, *vedtoges uden afstemning.*

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om deling af Københavns stift og oprettelse af et nyt bispeembede.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3247, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1491).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Hougaard: Ved første behandling af dette lovforslag blev der fra alle sider udtalt stor anerkendelse af det arbejde, som det udvalg, ministeriet nedsatte i 1958, har udført, og der blev fra alle sider givet udtryk for, at en deling af Københavns stift af rent administrative grunde var nødvendig, og at denne deling skulle finde sted nu.

Det udvalg, folketinget nedsatte til behandling af sagen, har i 5 møder, herunder flere samråd med kirkeministeren og drøftelse med 2 deputationer, grundigt gennemarbejdet lovforslaget og studeret det ministerielle udvalgs betænkning og er kommet til et resultat.

Jeg har måske lov til i forbindelse med disse ord om udvalgets arbejde i parentes at oplyse, at udvalget har undret sig meget over, at en departementschef i et andet ministerium direkte til udvalget har sendt et fuldt udarbejdet ændringsforslag uden om kirkeministeriet, men det er måske en sag, som de to høje ministerier må ordne sig imellem.

Naturligvis blev også de betragtninger,